

eesi kaks rubla", ütles kelm, „sest ei sa nulle
jo mitte korda süagi." — „Kui teie korda
korruga ära sõdte, siis maksan ma teile 10
rubla", vastas mees." „Wägga hea", kõi-
tis kelm, „ja kui minna sedda mitte korruga
ära ei sõ, maksan ma sulle 10 rubla; tenkel-
pungi taskust wälja wõttes, näitas ta mehhele
emalt rahha, (wärwitud pabberid) „agga
näita nüüd ka omma rahha wälja!" Häbbiga
pidi mees tunnistama, et tal mitte sedda-
wõrt rahha kasa ei olnud. „Sest pole wigga",
ütles kelm jälle, „sedda parremine wõid sa
näha, et minnul sinno rahha tarwis ei olnud;
minno pärrast kui sa tahhad meeme 5 kopp.
peale kühla, seal ei wõi kumbki suurt kahjo
sada ja pealegi wõid sa weel näha, et ma
üks mees ollen, kes omma tõutust peab." Kõ-
rõd said kokkolõdud ja kelm hakkas keshom-
migule. Tõk tõi järrele nende kõige par-
rema kühade pealt wäljaleigatud, laskid om-
ma seatud teed, nago olles seal elladeski
põhja al olnud ja mees hakkas jubba kahtlase
melega, kord kintso ja kord sõja peale wata-

ma. Kõga mõda hakkasid ta lõuad agga
ikka pikemalt ja pikemalt kähma, kuni ta
lõppetuseks pidi tunnistama, et ta sedda
kühweddo kantanud, wõttis 5 koppikad tas-
kust wälja, maksis ja läks omma teed. Mees
selle wõido üle nenda rõmo tõi, hüab weel
tõkka järrele: „Kõl teie teine kord torgem
ollete ette watama ja jälle mitte kühhe kühla
ei hakka weddama." — Kui nüüd se esimene
wõidordõm mõdas olli, watas mees pärrani küh-
omma sea-kintso peale, ühtlase tulli tale nüüd
ka alles mele, et kintõ kõi sõdud ja raisatud,
agga mitte maksetud ei olnud. — Nenda ol-
lid siis kolm ausad meest, endid nõddali peale
jälle ausaste toitud.

Üks wanna aegne jut, surest
rahha august.

Üks waene naesterahwas, kellel muud soo-
wimist ei olnud, kui koggemata, immelikul
wisil, rikkaks ja palju rahha saada, sest tem-